

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

52. An si in Iubilæo dicatur tantum, quod efficiatur Communio die
Dominica, quis satisfaceret communicando in alia die hebdomadæ? Et
docetur communionem factam in peccato mortali sufficere ad ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

Videtur respondendum negatiuè, quia constar de mente Pontificis. Verum non desinam hic adnotare contrarium docere Angelum Bossium de Iubilæo, lib. 4. cap. 10. num. 17. ubi sic ait: etiamsi in Bulla, sicut dicitur, ut fieret die Dominica, quæ ieiunia proxime sequitur, & non adderetur, seu in alio die dictarum hebdomadarum, adhuc mihi videtur probabile quod facis sit sumere Eucharistiam in alio die dictarum hebdomadarum antequam ieiunia sint completa, nam tunc dies Dominica non assignaretur communioni præceptiuè, sed consultiuè tanquam tempus magis congruum perfectissimo operi ob sui excellentiam requiritis maiorem operantis dispositionem, ad quam dispositionem conferunt ieiunia & elemosinæ, ac prout congruentius communio fit vltimo loco, quæ emittit ceteris operibus tanquam præuis dispositionibus. Confirmatur primò ex iis, quæ infra dicemus. Si enim satis est communicare Feria 2. post Dominicam, multo magis sufficit communicare ante dictam diem Dominicam. Confirmatur secundò ex dictis formis de Confessione. Et licet Sixtus V. in sua Bulla iubilæi anni 1585. ponat communionem vltimo loco, assignans illi diem Dominicam his verbis. Die vero Dominica, quæ dicitur elemosinas atque orationes proxime sequetur, sacrosanctam Eucharistiam deuotè accipiant. Propter quæ verba Bottonius in dictam Bullam, pag. 214. propos. 4. tenuit communionem de necessitate pro lucto dicti Iubilæi fuisse faciendam vltimo loco post reliqua omnia opera, & in die Dominica proxime sequente ieiunia. Nihilominus reliqui Summi Pontifices dum in suis Bullis Iubilæorum addiderunt illa alia verba, aut in alio die dictarum hebdomadarum, declararunt Papæ intentionem esse, quod licet conuenientius sit præmittere ieiunia, & postea die Dominica communicare. Vnde semper in Bullis prius præscribuntur ieiunia, & deinde communicatio; tamen hic ordo non est omninò necessarius. Quare dicta verba, aut altero die, &c. à posterioribus Pontificibus addita potius sunt, vt sæpe fit, ad tollendam omnem dubietatem, & scrupulos, quam ad faciendam nouam dispositionem. Ita Bossius qui etiam cum DD. à me citatis in 3. part. tract. 4. resolut. 150. probabiliter docet communionem factam in peccato mortali sufficere ad satisfaciendum oneri communionis inuicendo ad lucrandum Iubilæum, si eadem communicatio non sit vltimum opus in Iubilæo præscriptum. Et respondet ad argumentum pro contraria sententia datum in Iubilæo dicitur Eucharistiam sumendam esse reuerenter & deuotè, quod non potest dici de illo, qui illam sumit cum peccato mortali, respondet, inquam Bossius, quod illæ particule possunt sumi ad ieiunationem, & non præceptiuè, ita vt Papa solum intueatur & adhortetur fideles ad reuerenter & deuotè suscipiendum Eucharistia Sacramentum, consulendo illi, quod perfectius est, & securius, quo pacto explicet particulam, deuotè, Bottonius pag. 271. Si enim Papa præcipere modam Indulgentiæ & deuotionis, tanquam necessariam ad lucrandam Indulgentiam, is qui cum peccato veniali actuali, v. g. cum voluntaria distractione animi ad res vanas, & inutiles, vel ostentationis, & vanæ gloriæ causa, vel cum quocumque actuali affectu, aut proposito peccati venialis sumeret Eucharistiam ad satisfaciendum oneri communionis, non lucraretur Indulgentiam Iubilæam, quia non accederet deuotè, aut reuerenter, ergo, &c. Secundò illa particula, reuerenter, potest commodè intelligi de reuerentia quæ consistit, tum in externa compositione & modestia, qua fideles debent ad Eucharistiam accedere, tum in actibus internis qui non excludunt culpam mortalem habituales, vt sunt sumere Eucharistiam animo exercendi actum latriæ,

& cultus Christianæ Religionis, aut actum fidei externum, aut obediendi Ecclesiæ, vel Papæ, aut præbendi bonum exemplum ceteris fidelibus, iuxta quam acceptionem ille non reuerenter sumeret Eucharistiam, qui existens in peccato mortali illam sumeret solum animo peccandi, seu inferendi iniuriam Christo, & nullo modo neque virtualiter, neque formaliter ad aliquem finem honestum dictam communionem ordinaret; particula quoque, deuotè, non importat idem quod dignè, seu absque conscientia peccati mortalis ad Eucharistiam accedere, sed idem sonat quod attentè, seu mente non omnino ad aliud voluntarie distracta. Quare qui sumit Eucharistiam intentione aequali, vel saltem virtuali colendi Christum, vel lucrandi Iubilæum, seu obediendi Ecclesiæ, aut Papæ, etiamsi sit in statu peccati mortalis cogniti, dici potest sumere Eucharistiam deuotè, licet non sumat dignè.

2. Notandum est etiam hic obiter contra Fernandez in Medulla p. 3. cap. 8. §. 8. num. 3. & Zanardum in direct. Confess. p. 1. cap. 21. quest. 28. pueros ex defectu ætatis Eucharistiam suscipere non valentes, minimè satisfacere communicando spiritualiter adimplendo cætera opera in Iubilæo præscripta, nam in tali casu commutanda est communio in aliud opus pium, vt rectè obseruat Faustus de Iubilæo, lib. 4. quest. 49. sicut etiam infirmis & patientibus tussim, vomitum, vel quid simile, aut ei qui ex obliuione, & incuria, seu inaduertentia die designato communionis, nempe die Dominico, bibit, & ita in similibus casibus.

Sup. hoc magis late inf. in Ref. 54. §. pen. & vlt.

Sup. hoc magis late sup. in Ref. 38. §. vlt.

RESOL. LIII.

An si quis suscipiat Eucharistiam in peccato mortali, vel faciat confessionem sacrilegam, lucretur postea Iubilæum, si in vltima Iubilæi periodo per actum contritionis sit in gratia? Ex p. 3. tr. 4. Ref. 147. aliàs 148.

1. Negatiuam sententiam docent Sanctarellus in de Iubilæo cap. 7. dub. 2. & Petrus Proft in specielegio Theol. de Iubilæo c. 7. dub. 2. Zanardus in direct. confess. part. 1. de sacram. Pœnit. cap. 21. quest. 28. Alphonsus Leone tract. de Iubilæo part. 2. sect. 5. n. 108. & alij, quia Summus Pontifex confessionem validam, & communionem ritè factam exigit.

2. At ego opinionem contrariam non minus probabilem esse puto, quam tæuent Fernandez in exam. Theol. mor. p. 3. cap. 7. §. num. 1. Henriquez lib. 7. cap. 9. num. 5. & nouissimè Bartholomæus à Sancto Fausto de Iubilæo, lib. 4. quest. 46. quia non est necessarium (ait ille) vt quis sit in statu gratiæ toto tempore, quo singula opera facit, sed sufficit, vt in vltimo instanti, in quo vltimum opus perficitur, sit in gratia. Dicendum est igitur, quòd si in die Dominica in ipso Iubilæi termino in gratiam cum Deo talis rediret, obtineret quidem Iubilæum, non obstante, quòd confessio fuerit inuolida, & communicatio in peccato mortali facta. Igitur vtraque opinio est probabilis.

Sup. hoc in Ref. præterita, §. 1. ad med. & vers. Ita Bossius qui, & in Ref. seq. §. 1. & 2. & superius in tr. 1. Ref. 5. §. vlt. cursum ad med. & inf. in tr. 5. Ref. 12. §. vlt. &c. Et pro confessione sacrilega in Ref. 2. huius not. in eius §. 2. ante med. à vers. Dubitabis an. & in aliis eius annot. & superius in tr. 3. ex Ref. 2. in §. vlt. ad med. vide eius doct.

RESOL. LIV.

An ad lucrandum Iubilæum sufficiat indigna Communio, seu facta in peccato mortali? Ex quo inferretur, an si quis fecit intra hebdomadam Iubilæi confessionem sacrilegam, sufficiat ad effectum Indulgentiæ habere contritionem ante finem hebdomadæ, an vero debeat iterum validè confiteri? Et an, si quis det alteri tempore Iubilæi elemosinam distribuendam, si iste talis non distribuatur, Indulgentiam non lucretur?

Et